

Illes toves a l'estiu, preguntes punyents a la tardor

Els nostres col·legues polonesos han tingut un estiu intens. Entre juny i agost, l'Institut de Cultura de Wrocław va posar a disposició de nens i nenes un edifici sencer. Al setembre, investigadors de la

Universitat de Wrocław van divulgar les conclusions d'EXPECT_Art entre els docents i, a l'aula del costat, van posar la intel·ligència artificial a prova davant d'un públic d'adolescents.

Illes Tuli Tuli: una exposició que a la que pots pujar

Del 16 de juny al 31 de juliol, el Klub pod Kolumnami va acollir Wyspy Tuli Tuli (Illes Tuli Tuli), una exposició polisensorial per a infants d'entre 0 i 10 anys i els seus adults. La instal·lació, dissenyada per l'artista visual Patrycja Mastej, consistia en formes suaus i de peluix disposades com un arxipèlag: objectes per ser agafats, girats, pujats, escoltats i, sobretot,

per descansar-hi a sobre. L'obra multimèdia de Sebastian Sobótka i una ambientació sonora de Konrad Gęca complementaven l'entorn.

La premissa era d'una simplicitat desarmant i discretament radical. Tot allò que una galeria normalment prohibeix —tocar, cridar, estirar-se, reorganitzar les exposicions— era aquí l'objectiu. Per a qualsevol visitant que s'hagués sentit mai, ni que fos lleugerament, fora de lloc en una institució artística, l'exposició oferia un remei amable. Els adults no hi eren simplement tolerats, sinó que es vetllava per les seves necessitats: un racó tranquil permetia als acompanyants observar o, simplement, respirar.

Al voltant de la instal·lació, l'Institut de Cultura de Wrocław va construir un programa complet. La coreògrafa Natalia Drozd, amb les ballarines Joanna Gruntowska i Justyna Taborska, van

crear una actuació en què la primera meitat professional va donar pas a una segona meitat co-escrita pels membres més joves del públic. Cada dimarts hi havia *Figle na Wyspach Tuli Tuli Tuli* (*Entremaliadures a les illes Tuli Tuli*), una sessió creativa temàtica —construint pistes de marbre entre les illes, inventant els habitants de l'arxipèlag a partir d'objectes quotidians, jugant amb llums i ombres. L'entrada va ser gratuïta durant tot l'esdeveniment; vint visitants per tanda, que és la nostra manera educada de dir que les illes van ser molt populars.

La producció va ser finançada pel Ministeri de Cultura i Patrimoni Nacional de Polònia. Il·lustra la suposició que corre paral·lelament a l'EXPECT_Art: que l'experiència estètica no és una recompensa per la competència cultural, sinó el mitjà per adquirir-la.

Dos esdeveniments al Festival de Ciència de la Baixa Silèsia

El 29è Festival de Ciència de la Baixa Silèsia va ocupar Wrocław del 12 al 19 de setembre sota el lema *Poznaj, polub, pamiętaj* — aproximadament, “aprèn, aprecia, recorda”, una inversió entremaliada del tradicional “estudia, aprova, oblida” dels estudiants. Col·legues de la Universitat de Wrocław van contribuir amb dos esdeveniments d'EXPECT_Art, que es van celebrar paral·lelament a la Facultat de Dret, Administració i Economia.

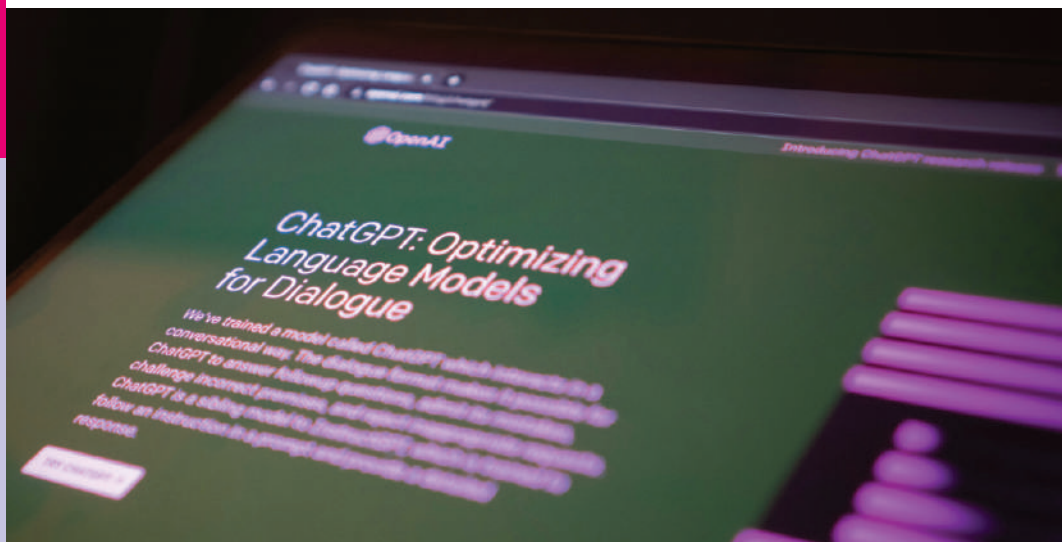
El primer, **Mètodes educatius innovadors que involucren l'art i el coneixement sobre l'art**, va ser una conferència per a professors i educadors basada directament en els resultats de recerca del projecte. Abordava la consciència cultural crítica dels joves i proposava mètodes basats en l'art per a aules culturalment heterogènies —entorns on l'art pot servir de

pont entre nens que arriben de països i orígens molt diferents. Els participants també van veure versions preliminars dels manuals gratuïts per a mestres que van sorgir de la feina de recerca del projecte.

El segon, **La IA sota la lupa: podem confiar-hi?**, va ser un taller creatiu per a joves dirigit per la Dra. Barbara Jelonek-Zacha i la Dra. Agnieszka Sobieska. Mitjançant experiments i treball artístic pràctic, els participants es van enfrontar a l'ètica de la IA, la manipulació i la ciberseguretat —fer coses, prendre decisions i descobrir de primera mà com de fàcilment es poden influenciar aquestes decisions. La IA sempre juga net? Ens està manipulant? Les respostes no van arribar com una lliçó sinó com una hora de fer i dubtar.

Més informació sobre el projecte
www.expectart.eu

Aquest document ha estat finançat per la Unió Europea en virtut de l'acord de subvenció 101132662. Tanmateix, les perspectives i opinions expressades són només de l'autor o autors i no reflecteixen necessàriament les de la Unió Europea o l'Agència Executiva de Recerca Europea (REA). Ni la Unió Europea ni l'autoritat que atorga es poden fer responsables d'elles.

El gir social de les arts a Espanya

Els dies 4 i 5 de setembre, al voltant de 50 investigadors, educadors, artistes i activistes van assistir al segon simposi *El giro social de las artes y la Educación Cultural Crítica* a Barcelona, Espanya. L'esdeveniment va ser organitzat pel Grup de Recerca Esbrina de la Universitat de Barcelona i el Museu Tàpies. Els temes principals van ser els conceptes i pràctiques associats a l'educació cultural crítica (ECC), i com s'estan traduint, adaptant i adoptant tant en entorns educatius formals com informals, en els contextos català i espanyol. Es van presentar més de 20 contribucions en diferents formats (presentacions orals, pòsters i accions artístiques).

Durant el primer dia, els ponents Alfons Espinosa i Marta Comes van presentar dos casos del seu llibre *Quan les cançons de casa no sonen a l'escola*, que es basa en entrevistes amb professors i estudiants per destacar el clima actual a les escoles catalanes. El llibre explora com les intervencions artístiques —especialment les residències artístiques— intenten abordar la diversitat dels estudiants, el seu sentiment de pertinença i l'oportunitat de repensar el currículum i descolonitzar-lo, amb una atenció especial a l'antiracisme.

El programa es va enriquir amb dues taules de conversa. En la primera, Roser Sanjuan, directora del centre d'art La Panera a Lleida i cap de programes públics, Ariadna Rodríguez, artista, inves-

tigadora i professora, i una de les forces impulsores darrere d'Espai nyamnyam, i Àngela Palacios, artista, professora i promotora de projectes col·laboratius i de mediació cultural, van compartir les seves experiències. Es van debatre projectes artístics en diferents contextos: cura i acompanyament al final de la vida, organització d'una conferència artística alternativa en un entorn rural i establiment d'una "cursa popular sense córrer" a Barcelona. En la segona taula, Arantza Meñaca, directora de l'Escola Drassanes de Barcelona, i Francesc Martín, directora de l'Escola Sant Jordi, Vilanova i la Geltrú, van debatre maneres d'introduir el pensament cultural crític en l'educació formal i els reptes associats.

Per completar l'esdeveniment, l'equip del Grup de Recerca Esbrina va presentar els objectius i els principals resultats del projecte EXPECT_Art, així com la feina que Esbrina i E:\ART han dut a terme en dues escoles de Barcelona. Quatre pòsters van resumir les principals troballes, amb un vídeo que es projectava en una pantalla propera i una taula adjacent plena d'artefactes artístics produïts pels estudiants. Els participants van ser convidats a reflexionar sobre el concepte d'ECC en l'educació, els reptes que presenta, com es pot introduir de manera efectiva a escoles i entorns educatius no formals, com connectar-lo amb les pràctiques actuals i com pot promoure una educació més inclusiva per als nostres infants.

